

SITÄ LEHTÄÄ EN UNOHDA KOSKAAN

Eipä tätä juttua kannata ryhtyä kiertelemään. Minä PIDÄN lehdistä. Oikeastaan ihan minkälaisista lehdistä tahansa. Ommeksi sentään haalin systemaattisesti kasaan vain aivan muutamia julkaisuja. Muutenhan tähän huoneistoon ei saisi enää sopimaan edes Action Manin jeppiä. Ja kyllähän sellainen pitää ihmisellä olla. Raketinheitin mukana ja kaikkee ...

P.A.Manninen

Useimmat vanhat sarjakuvalehdet olen ostanut aivan sattumanvaraisesti. Ne ovat olleet kenties hurjan halpoja tai niiden kansikuvat ovat sattuneet olemaan vetoavalla tavalla pönttöjä. Molemmat ominaisuudet yhdistyvät BRAIN BOY -lehden numerossa 6 vuodelta 1963. Se löytyi mainiosta sarjakuvapuotiasta, joka on tehokkaasti piilotettu eräälle Lontoon Camden Townin sivukujalle hedelmä- ja vihanneskauppioiden kärryjen taakse. Hintalapussa lehden kuntoa väitettiin hyväksi /oikein hyväksi (G/VG), mutta hintana oli peräti yksi punta. Ilmeinen alennusmyynti, mikä tietenkin saa aina pääni sekaisin.

Lehden kanssa oli pari reikää, useita taitoksia ja paksulla huopakynälläkin sitä oli sutattu. Mutta sai siitä silti vielä niin paljon selvää, että huomasi järvessä kiljuvan neitosen, arkivaatteissa lentävän miehen ja ilmeisen pallonmuotoisen avaruusaluksen rannalla. Ja jos jossakin salaisessa laboratorioissa on kehitetty tyhmempi nimi sarjakuvasan-

karille kuin "Aivopoika", niin se on taatusti luhistunut kasaan molekyyliensä yhteensopimattomuuden vuoksi.

Tarinan nimi on lupaavasti "The Mindless Ones". Aivopoika työskentelee Aktiivisten Antropologien Yhdistyksessä, joka todellisuudessa on kuitenkin vain kulissi salaisen palvelun salaisimmalle osastolle. Aivopoika on telepaattinen mutantti, joka pystyy ohjaamaan ihmisten toimintaa omilla ajatuksillaan,

leijumaan ilmassa - ja jopa lentämään. Hän on jo suorittanut viisi vaarallista tehtävää, mutta alkaa nyt olla loman tarpeessa. Ja kukapa ei lomaa kaipaisi, jos olisi joutunut vastakkain hullun diktaattorin, tyrannosauruksen ja murhanhimoisen aikamatkaajamiljonäärin kanssa. Itse asiassa tässä lehden kuudennessa numerossa käydään parilla ensimmäisellä sivulla läpi edellisten numeroiden juonet. Jotenkin tuntuu siltä, että lukijoiden oletettiin olevan täysin tietämättömiä sarjan aikaisemmista tapahtumista. Eikö tätä ihastuttavaa lehteä ostanut kukaan? Ehkäpä ei, sillä numero 6 jäi Brain Boyn viimeiseksi.

Lomalle Aivopoika suunnistaa Kanaan takamaille. Bondooksin pikkukaupungissa tuntuu kuitenkin olevan jotakin omituista. Kaikki ihmiset tuijottavat tyhjästi eteenpäin, mutta muistavat suositella virkistävää uintia paikallisessa järvessä. Järven rannalla sijaitsevaan täysihoitolaan on hieman vaikeaa päästä ajamaan autolla, sillä paikalliset tuk-

kijätkät ovat kaataneet tielle jättimäisen männyn. Tukkilaiset ovat hautaamassa salaperäistä arkkua metsään ja osoittelevat Aivopoikaakin puukoillaan, kunnes hän lupaa käydä järvessä uimassa.

Lopulta tietenkin käy ilmi, että kaiken kummallisuuden taustalla on lähistölle laskeutunut avaruusalus. Sen sisällä on vihreää nestettä, jossa asuu miljardeja mikroskooppisen pieniä Eerown-olentoja. Ne etsivät uusia olentoja, joiden aivoihin voisivat asettua asumaan, sillä niiden kotiplaneetta on jo ylikansoitettu. Eräs eläkkeelle jäänyt poliitikko löysi aluksen metsästysretkellään ja joutui heti avaruusolentojen aivo-ohjaittavaksi. Olentoja kannettiin ämpärikäppäällä järveen ja nyt ne kykenevät orjuuttamaan kaikki uimataitoiset. Seuraava askel on luonnollisestikin maailmanvalloitus. Eerownit pitää kantaa pulloissa ja kanistereissa kaikkiin järviin ja mereihin.

Aivopoika yrittää saada kokcellisesti selvitettyä, mikä myrkyt pystyisi tuhoamaan oliot sangollisesta järvivettä. Mikään ei tunnu tepsivän, kunnes hän vahingossa sattuu pudottamaan sakkoon sähköverkkoon kytketyn radion. Vesi kirkastuu heti! Nokkelana nuorena miehenä Aivopoika kerää täysihoi-

tolan kaikki jatkojohdot yhteen ja lennättää tämän pitkän roikan päähän yhdistetyn radion keskelle järveä. Arvatkaa, pelastuuko maailma? JIHUU, joo, kyllä, sen se tekee!

Jutun juoni on suoraan varastettu alkuperäisestä Invasion of the Body Snatchers-elokuvasta (vuodelta 1956). Juoni on kuitenkin Aivopojassa enemmän sivuseikka. Tärkeintä on kepeän aloitteleva asenne, joka tekee jopa loppuratkaisun poskettomuudesta aivan saumattomasti tarinan omaan loogikkaan istuvan jutun. Jo sarjakuvan alussa heitetään mainio Men In Black -tyyliä ennakoiva vitsi. Vanha rouva näkee lentävän Aivopojan, mutta hänelle selitetään: "Se oli optinen illuusio, hyvä rouva. Tässä käytävässä on kummallinen valaistus." Vähän Aivopojan jälkeen täysihoitolaan tunkce totaalisen törppö kehonrakentaja-mainosmiehen, jonka persoonallisuudelle ulkoavaruuden hirviöiden valtaan joutuminen tekee ainoastaan hyvää.

Kyseessä on perustarina, mutta se on kirjoitettu hyvin. Kuka sen sitten on kirjoittanut? Ikävä kyllä tätä tietoa läheteokset eivät paljasta. Piirtäjäksi tiedetään myöhemmin mm. Batmania ja Kapteeni Amerikkaa tussannut Frank Springer.

Brain Boy oli Dell-yhtiön epätoivoisen yritys löytää oma supersankari korvaamaan vuosikaudet hyvin tuottaneiden Disney- ja Warner Bros -lisenssien menetyksiä. Dell oli ollut varmaankin juuri Disney-yhteyksiensä takia 1950-luvulla niin hyvässä maineessa, että sen ei tarvinnut edes alistua Comics Code -järjestön sensuuriin. Aivopoika ei todellakaan menestystä tuonut (eivätkä sitä tuoneet esim. Dell-yhtiön omat Tarzan-plagiaatitkaan). Dell keskittyi elokuva- ja TV-sarjakuviin. Kukaan ei tietävästi ole tehnyt Aivopojasta uutta (kynnistä, ironista tai muuten vain modernia) versiota. ○